

KIRJAN ”HOMOSEKSUAALISUUS ORTODOKSISEN PERINTEEN VALOSSA” JULKAISUSTA

Aamun Koitto 5.12.2008 käsitteli näkyvästi Hannu Pöyhösen kirjaa ”Homoseksuaalisuus ortodoksisen perinteen valossa”. Päätoimittaja Tapani Kärkkäisen johdantotekstin jälkeen lehdessä haastateltiin kolmea henkilöä: arkkipiispa Leoa, jotakuta nimetöntä ortodoksipappia ja Simo Haavistoa, joka esiintyi homoseksuaalien edustajana. Lehteen haluttiin haastattelua myös Hannu Pöyhöseltä, jota pyydettiin vastaamaan kahteen toimituksen tekemään kysymykseen. Tämä haastattelu ei kuitenkaan ehtinyt tai mahtunut kyseiseen lehteen eikä toimitus katsonut voivansa julkaista sitä sellaisenaan enää lehden seuraavassa numerossa, mutta suostui julkaisemaan sen reaaliaikaisesti lehden nettiversiossa. Koska Aamun Koiton nettiversio on monille tuntematon, julkaisemme Hannu Pöyhösen haastattelun myös tällä sivustolla.

1. Miksi halusit julkaista ko. kirjan?

Halusin julkaista kirjan kahdesta syystä. Ensinnäkin, osoittaakseni paikkansa pitämättömäksi Aamun Koitossa 1/2007 esitetyn yllättävän ja painokkaan väitteen, ettei Ortodoksisella kirkolla ole koskaan ollut homoseksuaalisesta parisuhteesta selkeää kantaa (”Isä Heikin mukaan Raamatun valossa on vaikea ottaa kantaa homoseksuaaliseen parisuhteeseen. Myöskään kirkon isiltä ei siihen löydy selkeää vastausta.”), sillä homoseksuaaliseen parisuhteeseen (uusi yhteiskunnallinen ilmiö) luonnollisesti pätee kaikki, mitä Kirkon perinteessä on sanottu homoseksuaalisuudesta yleensä (vanha yleisinhimillinen ilmiö). Toiseksi, ollakseni omalta osaltani tukemassa paikalliskirkkomme hiljaista ja hämmennyksiin joutunutta enemmistöä, jonka on – tarkoituksellisen harhaanjohtavasti? – annettu ymmärtää, että aikamme lisääntyneen lääketieteellisen tiedon perusteella Ortodoksinen kirkko olisi muuttamassa opetustaan asiassa. Sitaateista kokoamani kirja osoittaa uskoakseni kiistatta, että ortodoksinen perinne on tässä asiassa aina ollut sekä sisällöllisesti selkeä että ajallisesti jatkuva. Koska aihe on ajankohtainen, toivon mahdollisimman monen tutustuvan kirjaan voidakseen muodostaa asiasta oman kantansa.

2. Miten tärkeänä pidät aiheen käsittelyä kirkossa?

Omalle paikalliskirkollemme tämä aihe on elämän ja kuoleman kysymys. Jos nyt tietoisesti eroamme yleisortodoksisesta perinteestä tässä kohden, me todennäköisesti eroamme siitä jo huomenna jossakin toisessa keskeisessä asiassa. Tämän seurauksena muu ortodoksinen kirkkoperhe ei kenties pian enää tunnista meitä ortodoksisen perinteen kantajaksi. Koska Pyhän Hengen valaisulla Kirkko siis on jo ratkaissut asian, meidän olisi mielestäni itsetarkoituksellisen keskustelun sijasta ryhdyttävä Suomessa opettamaan siitä Kirkon perinteen mukaisesti. Tehtävämme on myös kaikin tavoin tukea tämän ristin kanssa kamppailevia, jotta he jaksaisivat kilvoitella hyvän uskon kilvoituksen ja tarttuisivat kiinni iankaikkiseen elämään, johon heidät kasteessa on kutsuttu.